

Im Lặng của Thiên Sư

Truyện ngắn Phan Trang Hy

1. Trời vùn vủ. Bao tinh cầu xoay chuyển. Chỉ gió, chỉ tiếng gầm rú của chúng sinh. Không thể nhìn thấy mọi vật. Chỉ một màu đỏ ối trên trời. Mặt trăng biến thành quả cầu lửa. Adam lăn lộn trong cõi hỗn mang. Bỗng hai thằng người tách ra từ Adam. Chúng cãi nhau giành phần thắng. Nhiều con thú cười nói như người. Rồi tất cả thú hóa người nhảy múa vui mừng tru lên những giai điệu cuồng mê trong cõi vô minh. Những gương mặt thú biến mất trong phép của quỷ thần tích tụ. Chỉ có người và người.

- Hoan hô! Hoan hô! Đánh nữa đi!
- Đả đảo! Đả đảo!

Đám đông cuồng loạn. Vang trong cõi vô minh tiếng hò hét âm ỉ điệu nhạc chiến tranh.

2. Bên gốc đại thụ, ánh hào quang tỏa sáng. Tường chừng như các thiên thần đang chào mừng ơn phước đến với thế gian. Thiên sư đang kiệt già. Ngài dùng điện quan sát ba ngàn thế giới. Đâu đâu cũng thế! Bên tai vọng lên giọng của hai thằng người giành phần thắng, Thanh Văn bạch với thiên sư:

- Thưa sư phụ! Có chuyện không hay.

Thiên sư hỏi:

- Ông xem họ đang làm gì vậy?

Cung kính, Thanh Văn bạch:

- Thưa sư phụ! Nếu dùng thần lực của con tính đếm trong nghìn kiếp mới có thể biết bọn họ làm gì.

Thiên sư bảo:

- Ông hãy tính đếm đi!

Nói xong, ngài nhắm nghiền mắt.

3. Âm nhạc. Tiếng trống, tiếng thanh la, tiếng kèn đồng, tiếng tù và, tiếng đàn, tiếng sáo... Vũ điệu tango, chachacha, lambada, hiphop... Ánh sáng xanh, đỏ, tím, vàng, đen... Tiếng la hét hòa nhịp nhàng với ngàn âm vũ điệu:

- Hãy lên án tên giết người!
- Hãy giết hết bọn khùng bớ!
- Hãy bắt tên tội phạm chiến tranh!
- Giết nó đi để trừ hậu họa!
- Hoan hô! Phe ta đã thắng!
- Đả đảo quân khát máu!

Đám đông hò hét ừng hộc. Đám đông hò hét phản kháng. Hỗn loạn! Hỗn độn cảnh hỗn chiến!

Thiên sư thiền định.

4. Thanh Văn hốt hoảng gọi thiên sư.

- Bạch sư phụ!
- Gì thế?
- Thưa sư phụ! Bọn người mê loạn trong cảnh đánh nhau.
- Theo ông, chúng ta phải làm gì?
- Theo con nghĩ chúng ta phải dùng phép màu tiêu diệt bọn họ.

Nụ cười hiền hậu nở trên môi, thiên sư ôn tồn nói:

- Đức háo sanh là căn nguyên tạo nên trời đất, muôn vật. Kể cả tính Phật cũng bởi đức háo sanh mà ra. Ta nhân danh Phật mà tru diệt chúng sinh ư? Không! Ta phải dùng pháp mà giải thoát chúng sinh.
- Thưa sư phụ! Người dùng pháp gì?

Thiên sư im lặng.

5. Eva múa khúc nghệ thường. Nàng mơ màng hát khúc tình ca bất tử. Nàng trút bỏ xiêm y. Nàng khóa thân khoe vẻ đẹp diệu kỳ của tạo hóa ban tặng.

Những cô gái bắt chước Eva.

Eva cùng những cô gái xuân trẻ tắm mát cơ thể trong các dòng sông. Các cô khoe thân thể. Các cô đến giữa bày người cuồng loạn.

Đám đông im bật. Hai thằng trở thành Adam như lúc mới sinh. Bọn đàn ông làm theo Adam.

Mặt trăng dịu dàng tỏa sáng.

- Bạch sư phụ! - Thanh Văn mừng rỡ thưa - Chúng sinh chung sống hòa bình rồi!
Thiền sư im lặng...

Phan Trang Hy